

החלטת מועצת הביטחון 2334 – הפספוס הגדול של אובמה

ד"ר יעקב שיינין, 26 לדצמבר 2016

לכן, בהחלטתו, חיזק אובמה משמעותית דווקא את הימין, ופגע להערכתו ביותר מ-50% מהישראלים שאינם בעד עמונה, והם דווקא בעד "שתי מדינות לשני עמים". כיוון שהחלטת מועצת הביטחון צפויה להקשיח את הממשלה, הוא גם פגע קשות בפלשתינים, ברשימה הערבית ובמר"צ (שעדיין לא מפנימים זאת).

ההימנעות האמריקאית מהצבעה בהחלטה 2334 של מועצת הביטחון היא "פספוס אדיר" של נשיא המעצמה היחידה בתבל. זו נקמה ילדותית, שפגעה דווקא באלו שלא התכוון אליהם, ללא "עוקץ" וללא שניות.

ברק אובמה נשיא המעצמה היחידה בתבל, יכול היה להתנות את קבלת ההחלטה 2334 במועצת הביטחון בנוסח המבדיל באופן ברור וחד בין הכותל המערבי, לבין גל אבנים כלשהו בעיר שכם; בין תיקוני גבול הכרחיים כדוגמת השטחים ליד לטרון, בהם עובר כביש "1" לירושלים, לבין סתם סיפוח; בין עמונה לבין רמת אשכול, גילה, רמות וכו'; בין התנחלויות מבודדות לבין שלושת הגושים הגדולים (מעלה אדומים, גוש עציון וגוש אריאל), לגביהם יש כבר שנים הסכם "ביילין - אבו מאזן". בנוסף, צריך היה להיות בידול ביטחוני ברור שמוציא את כל הישובים לאורך בקעת הירדן.

אז, עם אבחנה ברורה כזו, סביר מאוד שמעל 50% מהישראלים היו יכולים לחיות עם ההחלטה, ואולי אפילו לתמוך בה. אבל אובמה לא עשה זאת. הוא נקם בכולם, כי "ביבי התחיל ואפילו העליב". המעשה נראה כנקמה ילדותית ללא "עוקץ". ואפילו סרט "העוקץ" של פול ניומן ורוברט רדפורד, כמו גם מרבית המערבונים האמריקאים היו שנונים יותר.

ההימנעותה של ארה"ב היא התרסה כלפי ישראל, אבל חמור מכך, צורת הפעלת הלחצים של ממשל אובמה על החברות המתחלפות במועצת הביטחון, ביניהן אוקרינה וסנגל, מתאימה "למאכר", ולא למעצמה.

החלטת ארה"ב להימנע בהצבעה, פגעה ברוב המכריע של הישראלים. הפגיעה היא תדמיתית ועלולות להיות השלכות כלכליות מסוימות בטווח הארוך. נכון, חוק ההסדרה הוא התרסה של ממשלת ישראל (ראש הממשלה, ח"כ בני בגין והיועץ המשפטי אפילו אמרו עליו, שהוא בעייתי מאוד מבחינה בינלאומית), אולם ארה"ב היא המעצמה (בעמד "המבוגר האחראי").

עצוב מאוד, שממשל אובמה התגלה כלא אפקטיבי לחלוטין במדיניות החוץ שלו. על פי התוצאות ששטח ברור כשמש, שלממשל אובמה אין הבנה במזרח התיכון. זה התחיל עם מורסי מצרים, עבר לסעודיה, משם לסוריה ועכשיו לישראל. "מורשת" אובמה לגבינו תהיה שהוא הצליח לחבר את מפלגת "יש עתיד" של יאיר לפיד ואת כל "המחנה הציוני", יחד עם 67 חברי הקואליציה, כך שתהיה קבוצה של **102** חברי כנסת המתנגדת קולקטיבית להחלטת מועצת הביטחון, שזהם שהם יאיר לפיד בה פגיעה קשה בישראל. לשאלה מי אשם בהחלטה יש לכל אחד הסבר משלו, אולם רוב חברי הכנסת חושבים שזו אינה אשמת ממשלת ישראל.

להערכתו, עם ירידתו של אובמה "מהבמה", והניצחון הרפובליקני בבחירות בנובמבר, הקונגרס האמריקאי החדש, על שני בתיו, ינפיק הודעות תמיכה בישראל והתנערות מלאה מהחלטת ממשל אובמה ומהחלטת מועצת הביטחון. ייתכן אפילו שארה"ב גם תטיל עיצומים כספיים על האו"ם, שהיא המממנת הגדולה ביותר (מעל 25% מנתיבי האו"ם) שלו. צעדים אלו יתווספו כנראה גם הודעות והצהרות של הנשיא הנבחר, והם צפויים דווקא לתת רוח גבית לממשלה הנוכחית.

מוסר השכל: כאשר נשיא העולם מקבל החלטות בבגדי ספורט, תוך כדי חבטות בכדורי הגולף בהוואי, ולא בחדר הסגלגל, הכדורים אכן נופלים לתוך הבור, אבל לא לבור הנכון. אילו רק היה דוחה את חופשתו וחובט בכדורים ככל שרצה, מה-21 בינואר 2017, אולי היה מצליח להכניסם לבור הנכון וגם היה נשאר חיובי בתודעה של עמינו.

פורסם בגרסה מצומצמת בעתון ידיעות אחרונות בתאריך 26/12/16 עמוד 2.

עוצר יציאות לשרים והחרמת העמיתים באו"ם

פנתונים

התאגדות

אפילו את מתנות חג המולד הם לא פתחו: השכם בכוךר זומנו שגרירי המדינות שהצביעו נגד ישראל לשיחות הברה • שגריר ארה"ב בארץ "יובל" לינופה אישית מרה"מ • הגחיה לשיחות: אין יותר נטיעות לרשות שושלתו בהצבעה • ישראל חוששים: אובמה מתכנן עוד "מתנת פרידה" דיפלומטית כואבת

יעקב שיינין

הנקמנות של אובמה

ההימנעות האמריקאית מהצבעה בהחלטה 2334 של מועצת הביטחון היא "פספוס אדיר" של נשיא המעצמה היחידה בתבל. זו נקמה ילדותית, שפגעה דווקא באלו שלא התכוון אליהם, ללא "עוקץ" וללא שניות.

ברק אובמה נשיא המעצמה היחידה בתבל, יכול היה להתנות את קבלת ההחלטה 2334 במועצת הביטחון בנוסח המבדיל באופן ברור וחד בין הכותל המערבי, לבין גל אבנים כלשהו בעיר שכם; בין תיקוני גבול הכרחיים כדוגמת השטחים ליד לטרון, בהם עובר כביש "1" לירושלים, לבין סתם סיפוח; בין עמונה לבין רמת אשכול, גילה, רמות וכו'; בין התנחלויות מבודדות לבין שלושת הגושים הגדולים (מעלה אדומים, גוש עציון וגוש אריאל), לגביהם יש כבר שנים הסכם "ביילין - אבו מאזן". בנוסף, צריך היה להיות בידול ביטחוני ברור שמוציא את כל הישובים לאורך בקעת הירדן.

אז, עם אבחנה ברורה כזו, סביר מאוד שמעל 50% מהישראלים היו יכולים לחיות עם ההחלטה, ואולי אפילו לתמוך בה. אבל אובמה לא עשה זאת. הוא נקם בכולם, כי "ביבי התחיל ואפילו העליב". המעשה נראה כנקמה ילדותית ללא "עוקץ". ואפילו סרט "העוקץ" של פול ניומן ורוברט רדפורד, כמו גם מרבית המערבונים האמריקאים היו שנונים יותר.

ההימנעותה של ארה"ב היא התרסה כלפי ישראל, אבל חמור מכך, צורת הפעלת הלחצים של ממשל אובמה על החברות המתחלפות במועצת הביטחון, ביניהן אוקרינה וסנגל, מתאימה "למאכר", ולא למעצמה.

החלטת ארה"ב להימנע בהצבעה, פגעה ברוב המכריע של הישראלים. הפגיעה היא תדמיתית ועלולות להיות השלכות כלכליות מסוימות בטווח הארוך. נכון, חוק ההסדרה הוא התרסה של ממשלת ישראל (ראש הממשלה, ח"כ בני בגין והיועץ המשפטי אפילו אמרו עליו, שהוא בעייתי מאוד מבחינה בינלאומית), אולם ארה"ב היא המעצמה (בעמד "המבוגר האחראי").

עצוב מאוד, שממשל אובמה התגלה כלא אפקטיבי לחלוטין במדיניות החוץ שלו. על פי התוצאות ששטח ברור כשמש, שלממשל אובמה אין הבנה במזרח התיכון. זה התחיל עם מורסי מצרים, עבר לסעודיה, משם לסוריה ועכשיו לישראל. "מורשת" אובמה לגבינו תהיה שהוא הצליח לחבר את מפלגת "יש עתיד" של יאיר לפיד ואת כל "המחנה הציוני", יחד עם 67 חברי הקואליציה, כך שתהיה קבוצה של **102 חברי כנסת המתנגדת קולקטיבית להחלטת מועצת הביטחון, שזהם שהם יאיר לפיד בה פגיעה קשה בישראל. לשאלה מי אשם בהחלטה יש לכל אחד הסבר משלו, אולם רוב חברי הכנסת חושבים שזו אינה אשמת ממשלת ישראל.**

עוד על המרק

- מאבק בארגון** - ביצוע משלוח טראמפ לנשיא את מטרות הארגון והדיווח את מטרותיו
- להקפיד את הימון** - נוסף על הקמת דמי המכס, ישראליים מחליטים להקפיד על שני מטרות ישראליות: להקפיד על שני מטרות ישראליות: להקפיד על שני מטרות ישראליות

הצעדים שבוצעו

- שיתוף יחסי** - כל העסקים או ענפי העסקים שמתכוונת ישראל להחליט להפיק רווחים מהצדדים האחרים
- נחום פנה לממלכה** - נחום פנה לממלכה עם האמנת ממשלתו בישראלית
- חוס נגד המתיים** - לשרים ימין להחליט על שני מטרות ישראליות: להקפיד על שני מטרות ישראליות
- עוצר יציאות** - רשות הממשלה נורה לשרים להחליט על שני מטרות ישראליות: להקפיד על שני מטרות ישראליות

ה"נקמה" של תניהו

הנחשת המדיניות